

[Poul Møller.]

og bedre, hvis det kan blive landbruget, der fastsætter en pris, end hvis det skal være folketinget.

Jeg har set i det referat, der er offentliggjort fra slagteriernes generalforsamling, at man også her arbejder med problemet, for så vidt angår slagterivarepriserne, og at man er indstillet på at undersøge det rent juridisk og har udbedt sig et juridisk responsum om problemet, således at man når frem til, hvorvidt den nuværende monopollov og hele sammenhængen med afregningstallet o. s. v. giver mulighed for at skabe en tilstrækkelig stærk organisation, som selv kan fastsætte hjemmemarkedspriserne under monopoltilsynets kontrol.

Jeg vil derfor fremhæve endnu engang, at vi må være varsomme med i folketinget at skulle være lovgivere, der fastsætter priserne her i landet. De politiske partier og måske politikere i almindelighed egner sig meget lidt til at foretage en så uvildig undersøgelse. Det kan nemt føre til det, jeg med et lidt smagløst ord vil kalde stemmekøbspolitik, hvis dette ting skal fastsætte hjemmemarkedspriserne på landbrugsvarer. I hvert fald vil vort parti ikke deltage i en auktion over priserne på mejeriprodukterne. Vi går ud fra, at den pris, som landbrugsorganisationerne har accepteret i en forhandling med regeringen, kan man ikke forlange ændret af folketingets partier. Vi har ikke de forudsætninger, vi har ikke de muligheder, der skal til for at deltage i en sådan auktion. Det ønsker vi heller ikke.

Vi er som sagt villige til at underkaste lovforslaget en loyal udvalgsbehandling i håb om, at resultatet vil blive, at sagen kan henlægges og en fri prisfastsættelse finde sted. Vi vil gerne have det problem særligt belyst, og når resultatet heraf foreligger, vil mit parti tage endelig stilling til nærværende lovforslags gennemførelse.

Aage Fogh: Jeg mærkede mig, at den sidste taler, det ærede medlem hr. Poul Møller, sagde, at der var ringe begejstring at spore for det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem henviste navnlig til retsforbundet, hvor han mente der måtte være særlig bekymring.

Det skulle da være et underligt medlem

af det høje ting, der kunne være begejstret for at behandle et lovforslag som dette.

Hvad er det da, det drejer sig om? Det er frygten for, at prisen på et af dansk landbrugs hovedprodukter skal falde til priser på verdensmarkedet, som vi så dem i fjor. Det er det, at man ved illoyal konkurrence fra en række lande tvinger prisen ned til 3½ kr. for vort hovedprodukt. Det er da vist givet for enhver, at ingen med begejstring kan hilse et lovforslag, der har denne baggrund.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at landbruget selv burde fastsætte sine priser — det blev også fremhævet af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen — kan jeg ingenlunde være uenig med de ærede medlemmer heri. Man kan måske godt bebrejde landbruget, at det ikke selv i tide har fastsat priserne for de varer, det har at sælge på hjemmemarkedet, selvfølgelig med hensyntagen til den til enhver tid gældende lovgivning, også monopolloven. Når landbruget ikke har gjort det, er det bl. a., fordi det er forbundet med visse vanskeligheder; jeg tænker mig i hvert tilfælde, at når det samlede landbrug, både landboforeningerne og husmandsforeningerne, mejeriorganisationerne og andre har henvendt sig til regeringen, har forhandlet sig til rette med den højtærede landbrugsminister om det foreliggende lovforslag, er det, fordi vedkommende erhverv ikke på nuværende tidspunkt har ment at kunne klare de vanskeligheder selv.

Jeg skal ikke på grundlag af det foreliggende lovforslag indlade mig på en diskussion om landbrugets fremtidige forhold. Jeg skal heller ikke indlade mig på en diskussion om, hvorvidt de 6 kr. er en rimelig pris eller ikke. Jeg vil tro, at man kunne have lov til at sige det på den måde, at de 6 kr. vist nok er en rimelig pris for de bedste køer og dygtigste landmænd; det tror jeg de ville kunne klare. Men jeg tror ikke, at en almindelig ko og en gennemsnitslandmand kunne klare det til den pris. Men de 6 kr. er en garanti for, at hvis vi kommer ind i en periode, hvor konkurrencerne på verdensmarkedet har slået priserne ned på illoyal vis, skal det ikke medføre, at prisen for mælk og fløde på hjemmemarkedet falder tilsvarende. Man må huske på, at på hjemmemarkedet arbejder vi